

λῆς τῶν κοινοτήτων τὸν Ὁράτιον». Συχνότατα παίζων ἔγραφε πρὸς τοὺς φίλους του ἐπιστολὰς λατινιστί. Ὑπεκρίνετο δὲ θαυμασιώτατα ἐν ταῖς κατ' ἰδίαν παιζομέναις κωμωδίαις, καὶ ἡδύνατο ἴσως νὰ διαπρέψῃ ἐν τῷ θεάτρῳ ὅσον διέπρεψε καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Ἀνεγίνωσκεν ἀπλήστως παντοίας ὕλης συγγράμματα, σατύρας, φιλοσοφικὰς συγγραφὰς καὶ μυθιστορήματα. Κυρίως δ' ἠρέσκετο εἰς τὰ μυθιστορήματα. «Οὐδέποτε τις εἶπεν, ὁ ἴδιος, ἀνέγνωσε τόσα μυθιστορήματα ὅσα ἐγὼ κατὰ τὸν φοιτητικὸν μου βίον. Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν ἐξετάσεών μου κατώρθωσα ν' ἀναγνώσω τὴν *Χαλιμάρ* ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.»

Ὁ λόρδος Ἰδδεσλαί εἶχε δέκα τέκνα. Ἰσως δέ, λέγουσιν, εἰς τοῦτο οφείλεται καὶ ἡ πατρικὴ γλυκύτης ἣν ἐπεδείκνυε καὶ εἰς τὰς ζωνητάτας συζητήσεις. Πράγματι οὐδέποτε ὠργίζετο. Ὅταν δὲ πολλάκις ἀπαντῶν εἰς ἀντίπαλον ὕψωνεν ἐπ' ὀλίγον τὴν φωνήν, ἐν ταύτῃ διεκρίνετο μελαγχολικὴ τις ἔκφρασις, ὥστε ἔλεγε: «Σὲ παρακλῶ, ἀγαπητὴ μου ἀνταγωνιστά, μὴ δυσαρεστήθῃς ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς μου· οὐδαμῶς προτίθεται νὰ σὲ προσβάλλω.»

Ἐν παράδειγμα τῆς μετριοπροσύνης του.

Συνεργαζόμενος ἐν τῇ «Σφαίρᾳ» ἡςτινος ἦτο μέτοχος, εἶπε ἡμέραν τινὰ εἰς νέον ἀρχισυντάκτην τῆς ἐφημερίδος: «Διορθώνετε καὶ μεταβάλλετε τὰ ἄρθρα μου. Πάντες δύνανται ν' ἀπατῶνται καὶ ἐγὼ ἴσως πρῶτος.»

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ.

Ὁ λόρδος Ἰδδεσλαί ἦτο κατ' ἐξοχὴν εὐσυνείδητος πολιτικὸς ἀνὴρ, οὐδέποτε δ' ἀνελάμβανε συζητήσιν προτοῦ ὁπλισθῆ διὰ πάντων τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ οὐδέποτε ἔλεγε τι περὶ οὗ δὲν ἦτο ἀπολύτως βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἀντέκειτο καθ' ὅλοκληρίαν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν του Βηκονσφῆλδ, ὅστις ἀνελάμβανε συζητήσεις ἐντελῶς ἀνέτοιμος, πεποιθὼς εἰς τὴν φυσικὴν του εὐγλωττίαν. Διηγοῦνται μάλιστα ὅτι ὁ λόρδος Ἰδδεσλαί, τότε Στάφφορδ Νόρθκοτ, εἶπεν εἰς τὸν λόρδον Βηκονσφῆλδ, ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ ἐννοήσῃ λεπτομερείας τινὰς σπουδαίου ζητήματος. Ὁ Βηκονσφῆλδ τῷ ἀπεκρίθη: «Εἰς δαίμονας αἱ λεπτομέρειαι. Παρημέλησα τούτων καθ' ὅλον μου τὸν βίον καὶ ἐν τούτοις ἔγεινα πρωθυπουργός.» Ἐὰν ἡ ἱστορία εἶναι ἠληθής, ὁ Νόρθκοτ ἀκούων ταῦτα θὰ ἐσκάνδαλίσθη, διότι ἰθεώρει ἀτιμίαν νὰ κηρύττῃ τις ἑαυτὸν εἰς ἰδὴ μὲν εἰς πράγματα ἅτινα ἠγνοεῖ.

Ὁ Ἰδδεσλαί ἐγκαταλείπει συγγράμματα τινὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ, τινὰ δὲ τούτων κατὰ περιέργον εἰρωνίαν τῆς τύχης εἶνε ἔπαινος τοῦ Γλαδστωνος.

A...

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὅσῳ ἐλαφρότερος τὴν διάνοιαν εἶσαι, τόσῳ εὐκολώτερον σὲ σηκώνουσι τὰ κύματα τοῦ βίου.

Ἡ ζωὴ μας ὁμοιάζει μὲ ζατρίκιον. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὅλοι οἱ πεσσοὶ τοῦ παιγνίου, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, οἱ πύργοι καὶ οἱ ἵππεις, ἅπαντες ῥίπτονται εἰς τὸ αὐτὸ κιβώτιον.

Ἐχων ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας μὴ ἔλπιζε καλλιτέραν τύχην. Ἀγωνίζου, ἀγωνίζου, δι' ὅλου τοῦ βίου, διότι ἐλπίς ἄνευ προσπάθειας εἶνε ἄγкура ἄνευ πλοίου.

Αἱ γυναῖκες εἶνε οἱ μαργαρίται τῆς πλάσεως. Ἐνεκα τούτου ἀρέσκονται νὰ περιβάλλωνται ἐν χρυσῷ ὡς οἱ δακτυλιδίθιοι.

Ἡ ἡλικία τῶν γυναικῶν εἶνε ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον εἰς μὲν τὴν νεανικὴν ἡλικίαν πηγαίνει πάντοτε ἐμπρός, ἀπὸ δὲ τῆς ὠρίμου πάντοτε ὀπίσω.

Ἐὰν ἔμεινες, δεσποινίς, ἀνύμφευτος, μὴ εἴπῃς ὅτι ἀπέτυχες τοῦ σκοποῦ τοῦ βίου σου. Δὲν εἶνε ὅλαι αἱ σταφυλαὶ ἐπιτήδεια πρὸς κατασκευὴν οἴνου. Πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ.. σταφίδας. Καμμὴ λοιπὸν τῶν γυναικῶν δὲν ἔχει λόγον ὅπως ἀπελπιζέται καὶ λυπῆται. Μὴ αἱ σταφίδες δὲν εἶνε πάντοτε γλυκεῖαι καὶ ὁ οἶνος ἐνίοτε ὀξείνός;

Οἱ μικροὶ ἄνθρωποι ἐν μόνον δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσιν· ὅτι ὑπάρχουσιν ἕτεροι μεγαλύτεροι αὐτῶν.

Ἡ ζηλοτυπία καὶ ἡ ψευδὴς υπερηφάνεια ἐρεθίζονται εὐκόλως, καὶ ζητοῦσι νὰ σβύσωσι πυρεῖον ἀνημμένον διὰ τῆς πυροσβεστικῆς ἀντλίας.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΕΝ ΧΩΡΑΙΣ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΑΙΣ

Ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς πίναξι τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου παρατηροῦνται πρὸς βορρᾶν, ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ, λευκαὶ κηλίδες, ἐμφαίνονται τοὺς τόπους, εἰς οὓς δὲν ἐπάτησε μέχρι τοῦδε ὁ πούς περιηγητοῦ, οὓς δὲν ἐξηρεύνησεν ἀκόμη ἐπιστῆμων γεωγράφος. Οἱ τόποι οὗτοι σημειοῦνται ἐν τῷ πίνακι τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας τοῦ

Κεϊπερτ ὡς μήπω ἐξερευνηθέντες (régions non explorées). Τὴν λυπηρὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἐμποιεῖ τοῦτο νῦν μάλιστα, ὅτε καὶ αὐτῆς τῆς σκοτεινῆς κληθείσης ἡπείρου, τῆς Ἀφρικῆς, αἱ ἄγνωστοι χῶροι ἐρευνῶνται καὶ σπουδάζονται ὑπὸ μεγάλης πληθύος τολμηρῶν περιηγητῶν, μετριάζει πῶς, νομίζομεν, ἡ βεβαιώσει, ὅτι τώρα μόλις ἀνακαλύπτονται καὶ γίνονται γνωστοὶ τόποι ἄγνωστοι τῶς, καίπερ κείμενοι ἐν χώραις, οἰκουμέναις ὑπὸ ἐθνῶν πλουσιωτάτων, προηγμένων ἐν τῇ πολιτισμῷ καὶ πρωτοστατούντων ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις.

Διὰ τῶν νεωτάτων ἐρευνῶν τοῦ Schrader κατεδείχθη ὅτι ἐν τοῖς Πυρρηναίοις ὑπάρχουσι τόποι μεγάλης ἐκτάσεως παντελῶς ἄγνωστοι ἄχρι τοῦδε γεωγραφικῶς. Οὕτως ἡ κοιλάς Ἀρὰν ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς πίναξι παρίσταται ὡς κείμενη ἐν τῇ πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν τετραμμένη χώρᾳ, ἐν ᾗ τὰ ὕδατα ταύτης συμβάλλουσιν εἰς τὸν ποταμὸν Γαρούναν. Ἐκ τῶν τριγωνομετρικῶν ἐρευνῶν τοῦ Schrader ἐγνώσθη ὅτι ὀρίσεται φάραγξ διχοτομοῦσα ὄφρυν ὀρέων, ἥτις ὑπελαμβάνετο ὡς μία καὶ συνεχής. Ὡς δ' ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ ἐν Τουλούζῃ ἐπιστήμονος Jaubernat, ἐν τῇ φάραγγι ἐκείνῃ ὑπάρχει καὶ λίμνη, ἡ μεγίστη μάλιστα τῶν κατὰ τὴν ἀρκτικὴν κλιτὺν τῶν Πυρρηναίων λιμνῶν. Μέχρι τοῦ ἔτους 1883, ὅτε ἐξερεύνησε τὴν χώραν ὁ Jaubernat, ἡ λίμνη αὕτη ἦτο ἄγνωστος. Πλὴν τούτων ὁ Schrader ἀπέδειξεν, ὅτι νοτίως καὶ νοτιοανατολικῶς τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀρὰν ὑπάρχουσιν ὄρη συνεχῇ ἔχοντα ὕψος μέχρι 3100 μέτρων, ἐν οὐδενὶ γεωγραφικῷ πίνακι σημειούμενα.

*Π.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Συχνότατα τὰ πλοῖα ἐν θαλάσῃ συναντῶσιν ὑφάλους καὶ πλέοντας πάγους. Σπανίως ὅμως ἡκούσθη σύρραξις πρὸς θαλάσσια ζῶα. Τελευταίως ὅμως συνέβησαν δύο τοιαῦται. Τὴν πρώτην ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπιστῆμη ἀναφέρει ὡς ἐξῆς:

«Τὸ ἀλλανδικὸν ἀτμόπλοιον Βεσλάνδ 3500 τόνων ἀπῆρεν ἐξ Ἀμβέρσης τὴν 11 Ἰουλίου 1886 καὶ προσωρμίσθη εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου διηγεῖται, ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, περὶ τὴν μεσημβρίαν, παρτήρησε φάλαιναν κολυμβῶσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων καὶ κατεβυνομένην πρὸς τὸ πλοῖον κατ' εὐθείαν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μετὰ τὸ ζῶον συναντήσεως δὲν ἔλαβεν οὐδὲν μέτρον, ὑποθέτων, ὅτι μόνον τὸ ζῶον πλησιάζοντος τοῦ πλοίου θὰ παρέκκλινε. Συνέβη δὲ τούναντίον. Ἡ φάλαινα οὐδόλως παρέκκλινε, καὶ τὸ πλοῖον πλέον μετὰ μεγίστης ταχύτητος ἔκοψε ταύτην εἰς δύο. Ἐπισυνέβη σύρραξις ἰσχυροτάτη ἐπιβραδύνουσα τὸν δρόμον τοῦ

πλοίου, διότι ἡ κοπεῖσα φάλαινα εἶχε μήκος 80 ποδῶν. Τὸ ζῶον ἀπέθανεν ἐν ἄκρῃ.»

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐν Πετρούπολει καθηγητῆς Ροστόβσκυ ἐγνώρισεν εἰς τὴν «Nature» τὰ ἐξῆς:

«Ὁ ἀνθυπλοίαρχος Κιτάιφ μοι γράφει γεγονὸς πρωτάκουστον, σύρραξιν πλοίου πρὸς φουσιτῆρας τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Τὴν 19 Ὀκτωβρίου παρέμεινα ἐπὶ τῆς γαφύρας τοῦ πλοίου «Πετρούπολις» μετὰ τινῶν ἐπιβατῶν. Ὁ καιρὸς ἦτο νεφελώδης, οὐχὶ δὲ τόσῳ θερμὸς. Ὁ ὠκεανὸς ἐκυλινδεῖ ἡσυχῶς τὸ πλοῖον ὅπερ ἔπλεε μετὰ ταχύτητος 11 μιλίων τὴν ὥραν. Αἶφνης ἠσθάνθημεν κύπτον καὶ μετὰ τούτων ἄτακτον τὴν κίνησιν τῆς ἑλικος. Ἐτρεξα πρὸς τὴν πρύμνην καὶ παρατηρήσας ἐξεπλάγην ἐκ τῆς μεγίστης ποσότητος τοῦ αἵματος ἣν ἔφερον τὰ ὀπισθεν τοῦ πλοίου κύματα. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ναύτης τις ἢ ἄλλος ἐπιβάτης καταπεσὼν ἐνεπλάκη εἰς τὰς πτέρυγας τῆς ἑλικος, ἀλλ' ἀμέσως φωναὶ ἀπὸ τῆς πρύως ἠκούσθησαν: Ἐφρονεύσαμεν φάλαιναν. Οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα παρεκάλεσαν τὸν κυβερνήτην νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἵνα ἴδωσι ἐκ τοῦ πλησίον τὸ κῆτος. Ὁ κυβερνήτης συγκάτευσε καὶ μετὰ τινας στιγμὰς εἰσήλθεον εἰς παμμεγίστην αἱματηρὰν κηλίδα. Ἐκατέρθεν τοῦ πλοίου εὐρίσκοντο δύο φουσιτῆρες τεθνηκότες ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν διεκρίνετο μεγίστη καὶ βαθεῖα πληγὴ. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ κῆτος φαίνεται ὅτι ἐφρονέθη ὑπὸ τῆς ἑλικος, διότι ἔφερε πληγὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ὑπελογίσσαμεν τὸ μήκος τῶν κητῶν εἰς 75—80 πόδας. Οὐχὶ δὲ πολὺ μακρὰν, μηδὲλως ταρρασομένη ἐκ τῆς θέας τῶν πτωμάτων, ἐκολύμβα ἀγέλη φουσιτῆρων.

Οἱ Ἀμερικανοὶ θεωροῦντες μακρὰν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν ὁδὸν διὰ τοῦ διασχίζοντος τὴν ἡπειρον αὐτῶν Εἰρηνικοῦ σιδηροδρόμου, σχεδιάζουσι τὴν στρώσιν νέου σιδηροδρόμου διὰ τῶν βραχυδῶν ὁρέων, δι' οὗ θὰ συντέμενται ἡ ὁδὸς κατὰ 300 μίλλια. Αἱ φυσικαὶ καὶ τεχνικαὶ δυσχέρειαι, ἃς πρόκειται νὰ κατανικήσωσι πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου εἶνε μέγισται καὶ τεράστιαι. Οὕτω τὸ ὄρος Grays Peak θὰ διατηρηθῇ εἰς ὕψος δεκακισχιλίων ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διὰ σύριγγος μήκους εἰκοσιπεντάκις χιλίων ποδῶν. Ἐκ τῶν εἰκοσι στενῶν τῶν Βραχωδῶν ὁρέων ἐπὶ τὸ μόνον κεῖνται εἰς ὕψος κατώτερον τῶν δεκακισχιλίων ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐκ δὲ τῶν 73 σταθμῶν τοῦ Κολοράδου μόνον 12 κεῖνται εἰς ὕψος κατώτερον τῶν πεντακισχιλίων ποδῶν, δέκα δὲ εἰς ὕψος κατώτερον τῶν δεκακισχιλίων.

Οἱ ἐν Παρισίοις κωφάλαλοι ἐώρτασαν διὰ συμποσίου τὴν 174ην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ ἀββᾶ Δελεπέ, τοῦ ἐφευρέτου τῆς γλώσσης τῶν κωφάλαλων. Εἰς τῶν συνδαιτυμῶν ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐταιρίαν τῶν λογίων ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Φερδινάνδου Βερθέ, ὅστις ἦτο κωφάλαλος καὶ ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἰδρύματι τῶν κωφάλαλων. Εἰς τῶν παρισταμένων καθηγητῶν ἐξήγητος διὰ τῆς μιμικῆς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ρήτορος, τότε δὲ παταγώδεις ἐξερράγησαν ἐπευφημίαι. Ἡ ἐρμηνεία τῆς ὁμιλίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ζωηρότατα μιμικὰ σχόλια με-